

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve: EGÉSZ ÉVRE 5 frt — kr. FÉL ÉVRE 2 „ 50 „ NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:

Egy öt hasznos soros egy szeri megjelenését 6 kr., 3-szorját 5 kr., 10-szerjét 4 kr. fizetendő.

Szerkesztőség:

János-utca 8-ik szám.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.

Előfizethető helyben: a kiadóhivatalban, KÖZLÉK JÁNOS úrnál a városbáz épületben, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadóhivatal:

János-utca 8-ik szám.

Kéziratok vissza nem adatnak

A királyi tábla Pécsen.

A Dunántúlnak valamennyi vármegyéje versenyre a királyi tábláért. Valamennyi küldött már deputációt a „magas“ miniszterhez s tettek külföldi ajánlatokat, ígéreket; akadt talán a nagy buzgóságon olyan is, amely nemcsak palotát, berendezést, fűtést ígért, hanem még a bírák fizetésének fedezésére is vállalkozott. Roppant nagy a konkurrenzia. A dunántúli lapok nagyban szikkeznek s az a legkülönösebb a dologban, hogy valamennyi vármegye a magáénak hiszi a kir. táblát.

Persze a miniszter kegyes ember, minden küldöttségnek elmondja azt a stereotip pár szót, hogy „meglehetne róla győződve, miszerint városukat a szíven viselem s tekintettel leszek az önk érdekeire.“ Ebből aztán a jámbor küldöttség s az illető város és megye, gyönyörűséges fellegvárakat épít magának s biztosra veszi, szentül hiszi, hogy a királyi táblát megkapja.

A sok közül, legerősebben konkurál Szombathely. A győri küldöttség is remél, Sopron, Kőszeg, Nagykanizsa és Veszprém küldöttségei is szörnyen reménykednek.

No hát csak hadd reménykedjenek. Ha a Dunántúl két királyi táblát kap, akkor valamely önjutiknek a reménye teljesebbé fog menni; de ha a Dunántúlra csak egy királyi tábla esnek, akkor kár reménykedniök, mert azt Pécs kapja meg.

Különb ajánlatot városunknál egy város sem tett, de nem is tehetett s nem is tehet. S az is tény, hogy Pécs a Dunántúlon a legnagyobb, legnépesebb város.

Pécs város palotát épít a királyi táblának, felszereli s fűtő-anyaggal is ellátja; mindent ad, csak a bírák fizetését nem. Ennél azt hiszik nagyobb ajánlatot komolyan egy város sem tehet. Ha geográfiailag nem is fekszik a Dunántúl keleti közepén Pécs, azért oly vasuti összeköttetései vannak, melyek a legtávolabb helyek közt is elosztják a differenciákat.

Tagadhatatlan, hogy pl. Veszprém legjobban közepén fekszik a Dunántúlnak, de a fekvés még is a legszerencsétlenebb. Maga a „Veszprémi

független Hírlap“ írja, hogy „a volt nyugati vasút is csak messziről érinti, úgy hogy még a vasuttal is a lehető legkényelmetlenebb a közlekedés. Más közlekedési eszköze pedig nincs.“ Veszprém éppen nem tarthat igényt a kir. táblára.

Nagy-Kanizsának kintinó vasuti összeköttetései vannak, de aztán egyebe nincs. Kis város, nem neki való a királyi tábla. Székesfehérvárnak is igen vékony kilátásai lehetnek s hogy megkapja a kir. táblát, arról szó sincs.

Csudáknak kellene történni, hogy Pécs meg ne kapja a kir. táblát. Az is tény, hogy a mai kormány alatt történne csudák is, ez okból kétségkívül tanácsos résen állni s nem összetett kézzel várni a fejleményeket.

Az ördög nem alszik!

Baranyamegye csupa függetlenségi és 48-as párti képviselőket küldött a törvényhozó testületbe, maga Pécs város Perezel Miklóst, a kegyvesztett főispánt küldötté föl, a ki dicserettel legyen mondva, becsülettel töltötte be helyét; olyan ellenzéki képviselő lett belőle, a minő kevés van az országban. Szilágyi sem a legkedvesebb emlékekkel gazdagodott Baranyában. Lehet, hogy még most is keseríti a szája íze a siklósi kudarc után.

Mind ezek olyan körülmények, melyek egy korrumpált kormányt bosszúra képesek indítani; azonban nagyon hitvány kormány lenne az, amely oly nagy jelentőségű kérdések megoldásánál, mint a minő a kir. tábla decentralizációja bosszu által indítatva az epe hatása alatt határozna.

Erre még a jelenlegi kormány sem képes vetemedni.

Mindazonáltal az éber figyelem nem árt.

A főispán, a polgármester kísérik figyelemmel a decentralizáció minden mozzanatát s használják föl minden alkalmat arra, hogy a város biztosítva legyen.

Van a városnak elég olyan hibája, melyet soha helyre nem hozhat, gondoljon hát a jövőre s köveszen el minden haladásának elősegítésére, lendületes fejlődésének fokozására.

Legyen Pécs nagyváros, a Dunántúl fővárosa.

Az alap meg van hozzá, építsük tovább.

A királyi táblának Pécsen kell lenni.

Erősen hisszük, úgyszólván meggyőződésünk, hogy itt is lesz. Úgy legyen!

Kossuth üzenete.

Kossuth Lajos levele fekszik előttünk. Letesszük tollunkat és átadjuk a szót nagy hazánkfiaink; mert mint ő nem ír senki és akkora súlyjal senki szava nem bír e hazában, mint az övé.

A levél, melyet Helfy Ignác képviselőhöz intézett, ekkép hangzik:

Igen gyakran és igen nagy számban tisztelnék meg engem hazámiai szives megemlékezéssel tanúsításával s rokonszenvével, ragaszkodással, szeretettel biztatásával a tavol hazából; annyira gyakran, hogy a nevemre szóló ily közlemények ugyancsak ismeretessé tettek a levél és sürgönykiördök előtt lakásomat, mely elvonultságom folytán a turini közönség előtt ismeretlen s nem kis feltűrést okoznak a távirádhivatal kibetűző osztályában, honnan a sürgönyök magyar szövege néha akként jut kezembe, hogy humornak is beillenek.

Tekintve a magyar haza jelenlegi viszonyait, az irányt, mely közelede felől uralog s az én helyzetemet s ismeretes elveimet, úgy tetszik nekem, hogy a vonalom és ragaszkodás e folyvást megújuló nyilatkozataiban van valami, a mi megérdemelne, hogy teljesen mellőzve értékeljen szemelyemet, elfogulatlanul számot adjanak maguknak e tény értelme felől ott, a hol érdeken állana jobban megismerkedni a közérzettel, mint a hogy azt az udvaroncok tükréből ismerni lehet.

Meg akarom mondani, hogy mit olvasok én ki a szives megemlékezés azon tanúsításból, melyekkel oly sürhen megtiszteltetem, de fellogosom megértetése végett helyzetem jelzését kell előre becsátanom; ne érje nehezetés ősz fejemet az őszinteség miatt, melyely azt megteszem.

Negyven éve már, hogy a számkivetés vándorbotjával kezemben vettem bűncsüt gyászba borított hazamot, kitejézetlen keservvel lelkemben, de nem reménytelent, mert hittem nemzetem rendíthetlenségét volt kitartásában.

Magasztos látvány volt látni, hogy az erőszak dühe s a szenvedélyek suya, mennyire nem bírta e kitartást megtörni, nőtt mint a palmafáról mondják, hogy nő a teher alatt, de szomorú látvány volt látni, hogy egy gyöngy perzsenben mennyire elmállasztotta a simulékony alkalmazkodás. A kitartásba vetett reményem meghiusult.

Es mennyre megváltozott az én viszonyom hazám iránt.

Negyven éves hontalanságom első felében, az erőszak számítójte valék; azé az erőszaké, a mely a családi nagyvadász színtől botor, mint erkölestelen s gallatait fölébe helyezve az isteni és emberi törvények iránt tartozó kötelességnek, élet-halál harezza kényszerítte a magyar nemzetet istentelen támadása által, melyet hazánk azon önállása, szabadsága és kormányzati függetlensége ellen intézett, melyet őseink feltételül kötötték ki annak, hogy a Habsburg ház noágát trónörökösivel joggal megajándékozzák, a dinasztia szerzősége elfogadott, épségen feltartására magát királyi esküvel kötelezte s elismerését az 1790: 10 ik alaptörvénybe igatással megörökítette.

E támadás volt a hála azért, hogy a magyar nemzet hősiessége a dinasztia most uralkodó ágának ősanóját megemeltette; akkor, midőn anyává létét várva, saját vallomása szerint, nem volt hova fejét biztonságba lehajtani, éppen mint a szerencsétlen Lengyelország felosztása volt a hála azért, hogy Szobiaszky Bécsen megemeltette. „Gott wolle damals die Moralität der Könige zeigen“ írta Müller Jorhan nes ez utóbbi háláról, mit írta, ha élne az előbbiről.

A magyar nemzet a klasszikus ókor legmagasztosabb mozzanataira emlékeztető hősiessége a lelkesült egyetemes erejével diadalomban visszaverte a támadást, de idegen fegyverek segítségével azt uralomra juttatta, a meghasonlás szitogatása által bizalmában megrendített, erejében megbízhatatlanná magyar nemzet fölött mélyen teljesedett a régi átok, hogy „domus in se ipsam divis a desolatitua“ (a maga magával meghasonlott ház pusztulásra jutand).

Pusztulásra jutott! A hóhér meg-megfáradt a dühögő bosszu munkájában; hüllottak az áldozatok, a martírok lelkei tömegekben szálltak ég felé, rebegve az igazság Istenehez a fohászt: „surget ex ossibus ultor“ a tömlözők tulnépsítve a zsutoláig, a nők vesszözöttetek; a menekülők ezrei elszórdáltak a föld háta, mint Izrael; Magyarország siralomházzá változott. (Én Istenem! én Istenem! ellehet-e mindezt felejtésem!)

Engem nem akaszthattak föl, török földön kerestem s találatm menedéket, a szultán nagylelkűsége elszántan visszautasítva elbizakodottan követelt kiadatásomat, megemelt életemet; hát tettek a mit tehettek, földöztek nómet, mint egy földözött vadat, üdögára vetették anyámat, nővéreimet, kicsi három gyermekemet; az én nevemet pedig hóhér kez által szegzették akasztófára, a mit akkoron martírjaink halála keresztfára avatott, mely a feltámadás jelvénye.

Es hosszú éveken át, mind addig, míg a nyomorgatás atka annyira vissza

nem szállt a nyomorgatóra, hogy szelidebb hurok pengetésére bírta az önfeltartás ösztöne; az én proskribált nevemet veszély nélkül nyíltan meg említeni sem lehetett, hogy magyarok eltipor hazájában, ha csak gúnyval, szitokkal, gyalázással nem — kegyelettel csak suttogva vagy pedig (a mint nekem később megírták) azt hogy a legrejtettebb kamarákban zárt ajtók és betömött ablakok mögött még megzendült az ének és dalok ifjak és vének azokat a nép íbületből szerzőtlenül fakadt dalokat, melyekben a diésőseges mult emlékeibe az én szerény nevemet is befűzte a gyarlóságaimat elnéző kegyelet. De suttogtak a proskribált nevet, de dalolták az énekeket, a pásztor bele lehetett dallamait furulyájába s gondolatban utánuk mondá szavait, a nagyanyak is esodadolgokat regéltek a házi tűzhelynél, ábitattal hallgató gyermek unokáinknak „névtelen félésteneink“ fölül s proskribált nevemet bele-bele szöttek regéikbe. Nem lettem elfeledve.

Hanem ez akkor természetes volt. A nemzet irtóztatlan szenvedett és az embernek természetében van, hogy minél keservesebb jelene, annál nagyobb áhitattal fordul az elvesztett mult emlékeihez, vizagst keresve bennök a jelen, reménynt a jövendő számára.

Aztán mi magyar menekültek magasan lobogtattuk számkivetésünkben a világ előtt hazánk függetlenségének zászlaját; megértettük úgyünk szent igazságát a szabadságszerető népekkel, megrezgettük szívükben a résztvevő húrjait; rokonszenves viszhangot hitünk elé kebleikből; meg a hatalmak tanácsaiban is felkeltették a magyar szabadságszűgy európai fontosságának érzetét; hitet ébresztettünk nálunk a magyar nemze függetlenségét aspirációjának megbízhatósága felől, kieszközöltük, hogy a magyar nemzet eventualis közreműködése, mint hatalmas tényező vétések számba szükség esetére a függőben volt európai kérdések megoldásánál. Olaszországban éveken át királyi oltalom alatt fenn lobogott magyar zászló vitéz legiónársaink élén, a kik hőstetteikkel halás elismerést vívtak ki maguknak a szabadságszűgy küzdő Olaszországtól s tiszteletet szereztek a magyar névnek; meg maga Bismarck sem hagyta ki számitásából a szükség esetére a magyart; meg ő sem! Még Poroszországban is lobogni látta a világ, magyar menekült sereg élén a magyar zászlót. E tényeknek meg voltak a maga árnyékai; de meg volt a maga logikája is; a nemzet vart tőlünk számlított fiaitól, vart és remélt; és én a világ szabad népei által bukásban is rokonszenvesen tisztelt magyar nemzet aspirációjának egyik leghangosabb tolmácsa valék, multannál fogva képviselőjének tekintett barát és ellenség, hát természetes volt, hogy a magyar nép, mely személyesitni

valakihez kötne magát. És a gyenge apa nem tudott ellent mondani. Egy delután a mint Maricza, természetben satellesitől környezve, a zongorán fitogtató apró, hóhéhr kaesőt, bejő az apa és szomorkás bambó arccal kijelenté, hogy — tönkre van téve! . . .

Legyünk rövidék. Az udvarlók, házi barátok esodolatlan megaláztatás egyszerűen az elvesztett eszközök — elparolagtak. Maricza újra demoiselle Marie lett, azaz Pesten egy nagyrui családnál nevelő; az apja a városban tengődni szegylet, elment hazá falujába — kapálni krumplit napszamba . . . Leánya azzal vigasztalá: majd szerez ő, aztán felveszi magához. Azt suttogták, hogy Mariet egy valaki protegalta azon, eme szerencsétlenségben előnyösnek nevezhető állásra.

Felnyitá a nehéz tölgyfa ajtót, a kórház előcsarnokánál és belépett. Erős carbolszag terjedt itt, de a levegő mégis üdéngett, mert a padmaly magas volt. Magas mint egy templomban. Léptei visszhangzottak a boltzattól, miatt lassan haladt fel a kölépesőn, mely a második emeletre vezetett.

A léptek nehezek voltak és még nehezebbé tette őket az otromba csizma. A durva napbarnított, de becsületes arcáról leválsható a nagy fájdalom és a megörnyedtt erős alak a mély bánat bélyegét hordta magán. „Sajnálom vesztéséget“ mondá az ápolónő a leghivatalosabb savanyúságot erőltetvén arczára „megtettünk minden lehetőt, de nem segíthettünk; a tanár ír is azt mondá, hogy sziv baja gyógyíthatlan.“ „Köszönöm, köszönöm“ mondá Pálkó mélyen felsóhajva „de ha nem használt.

Lehetett hallani a „Gazdag Pálkó“ házánál vidám zenét, hangos kacajt . . . Nem voltak ezek az emberek rosszak csak könnyelműek.

Ez így ment néhány évig. Maricza már eladó leány lett, de csak nem akart választani udvarlót közül. Pusztá szeszélyből-e avagy volt-e oka reá nem tudjuk. Azonban mit nem lehetne feltételezni egy ilyen elvek mellett felnőt leánynál. Udvarlóiának nagyobb része azért kirtartón tovább klűzött; mert bele voltak bolondulva e vakító szépségbe — vagy a vagyonába.

Nem tehettek róla, én olyan rossz ember vagyok és az utóbbit is elhiszem. Időközben azonban az apa nagy vesztéséget szenvedett, maga sem tudja hogyan bú ki belőle, de hitele azért még nagy; s most még erősebben dolgozott. Leányát inté, menjen már férjhez, míg a fényes körökben válogathat. De a leánynak jobban tetszett a szabad élet, minsem hogy

T Á R C Z A.

S o r s.

Sok ezer évet élt A vén Idő, midőn Apa lett, — és pedig: Fő gyermeke lón. Örömtelven nézett Hát a jövő elé . . . És gyermekét legott „Sors“-nak keresztelé

A vén Idő fiát Anyira szereté, Hogy mindent engedett — És elkényezteté. — A játékszereket, Mit apja neki szánt, Egymásután dobta . . . Tatalan mást kívánt!

Igy aztán idővel Az emberi élet, A kényes kis Sors-nak Játékszerévé lett! S noha sok ezer év Pergett le azóta: Játsszik velünk a Sors . . . Egyforma a nóta.

S folyton velünk játszik, — Dobál jobbra-balra; Panaszokhoz ellene? Hányj borsót a falra! Van oly ember a kit Czirogat és kedvel, — Az még a porból is Aranyakat szed fel.

S a vén Idő hallgat, — Öreg, nem soká él . . . Szeszélyes fiától Még ő is nagyon fél. — Zoltán

Az anyátlan leány.

— Életkép. — Írta: Paskusz Emil.

Volt egy bácskai rász faluban egy egyszerű szántóvető ember, ki, Isten félelmében ép úgy ette egész bőtjőn át a falójában főzött babot, mint a többi. (Ez igen jó eledel kivált ha valaki vallásos meggyőződésből — hat létig eszi.) Csak abban különbözött Pál gazda a többi gazdától, hogy több volt az esze — s ámbátor ez a mai világban szép dolog, ámdé még sem volt még elegendő arra, hogy Pál gazda egy-pár ökröt szerzethetett volna vele; s ő kelme minden bölcsesége dacára is szegény volt. Hanem elneveztek a „furfangos Pálkó“-nak. S erős kilátása volt reá, hogy megváltszják — harangoznak. A mi tudvalegőleg fontos egy hivatal, mert ő a tanító helyettese.

Egyszerre azonban Pálkóba belettűtt — a szerencse és kezdett vagyonosodni, paraszt vállalatokon szépen gyarapodva földbírtokos is lett belőle. Mikor sok vesződség után meggazdagodott, akkor azt mondták rá, hogy bizonyosan valahol kincset talált.

Ha regényt írnék, túlzatosan (a Pulszkytapa) előadnám meggazdagodásának módját is, de így dióhéjba szorítva, csak vázolni akarom.

Mikor már gazdag volt, lettek neki magas pártfogói, kik vállalkozott csináltak belőle; néhány szerencsésen sikerült, s ezért nem győztek eléggé dicsérni szellemét.

Felesége meghalt, egyetlen kis leánykáját egy pesti növedébe adta és ő maga

falujára költözött. Innét rendezte, vezette a most már sokféle ágazatú üzletét. Pedig nem tudott egyebet mint írni olvasni. Ő a nagyok után ment, kockázatot vaktában; ha nyer, jól jár, ha vesz, elbukik. Folyvást nyert, s azért azt hitte, hogy enél egyszerűbb tudomány ninesen. Nem volt olyan mint a többi parveun, ő mindenki számára megtartotta jó ízű durvaságot; jó barátságban volt az egész világgal. Már t. i. az ő világával, és ez nem volt éppen szűkkörü mert ő jó czég volt az egész alföldön, valamint a pesti tőzsdén.

Gazdagságával ő maga sem volt tisztában, de roppant hitele volt. Iszonyu sok pénz forgott a kezében; de azért az év végén ő nem kutató soha, hogy mennyit nyert az egyes vállalatokon, vagy hogy az összes vállalatain nyert vagy vesztett-e? Ezt nem tartá szükségesnek.

Nagy házat tartott (ezt úgy kívánta a mesterség). Egy a magasabb konyhaműveltséggel bíró zsúosú vezette a háztartást. Egyetlen gyermekét a bálványozásig szerette; kinek midőn a növedéből haza kívánczolt (azon alapos okból mert otthon nem kell tanulni) atyja életét vidor társalkodónét fogadott és haza vitte őket.

Volt már most Pál urnak nem csak uri háza, hova üzértársai és ügyfelei jöttek, hanem vig háza is; a rövidszoknyás gyermekleány csinálta a honneurt. S lett a növedében gondosan őrizett demoiselle Marieből újra Maricza, a keleti faj szenvedélyes gyermeke: csak hogy a mostani Maricza nem keske güdöllyekkel játszott; hanem — férfi szivekkel. S ez utóbbi talán mégis veszélyesebb játékszer?

Imádott zsarnoka volt ő egész környezetének, mindenkinek, a ki hozzá közeledett. A szeretetétől elvakított apa szívesen látá, hogy leánya körül mint rajongnak a minden hit- és osztálybeli imádók.

szertől végyait érzelmeit, kegyelotes vissza- emlekezéseiben az én szerény nevomnek is helyet jututtat.

(Vége következik)

A t. „egy bizottsági tag”-hoz.

A „Baáni eset alkalmával” külsött czikke a baranyamegyei közigazgatási állapotokat nemcsak híven tünteti fel, hanem becses sorait olvasva azon önkénytelenül is támadt kérdésre, hogy hát ha már oly nyomorultak e megyében a közigazgatási viszonyok, mi ennek oka, megadja a feleletet, midőn mondja: hogy a czél ismerete, annak körében eszmék és gondolatok, a czél elérésére oly eszközök, melyek elől inponáló hatalmokkal fogva kibírni nem lehet, hiányzanak.

Ezen conclusio első pillanatra me- resznek tetszett, midőn azonban ügykö- désem körébe eső ügyekben követelt el- járást ezen törvényhatóság községeinek mérlegeltem és ezen eljárás értékét nem- csak önmagában, hanem kivitelül: ered- ményeiben is figyelmem tárgyává tettem, azon megállapodásra jutottam, hogy a conclusio nem annyira merész, mindinkább szerény, mert ez csak tudatlanságot felté- telez, pedig itt e megyében nem annyira tudatlansággal van dolgnak — mert a közigazgatás tényezőitől a képzettséget eltagadni nem lehet — mindinkább oly ténykedésről, mely hivatra van a közön- séget az önkormányzati rendszertől elide- geníteni, ezt ez iránt udorral feltüntetni; ugy látszik e megye intéző köreinek ez a kintzött céljuk, ez irányban kívánják kö- telmüket teljesíteni, hogy azon körök meg- elégedést kiérdemeljék, kiknek ennek el-éré- séséig legfőbb óhajok, hogy a nemzetet azon egyedüli támasztól, mely mindenkor a nemzeti önállóság védbástyája volt, meg- fossák.

Es érzézt nem lehet czéjja a saj- tónak, avagy az egyesnek a közigazgatás intéző köreit, kiknek nem a jó adminis- tratívó létesítésével a köző elmozdítása a czéljuk, eljárások helyteleneségéről meg- győzni akar, mert ez haszontalan munka lenne, hanem igenis kötelem nemcsak a sajtónak, de minden egyes honpolgárnak is megismertetni a közönséget minden egyes konkrét esetet, mely tanúságot tesz arról, hogy nem a rendszer, nem az in- tézmény rossz, hanem azok, kik hivattak volna a törvényt végrehajtani, végre- hajtást ellenőrizni és rendelkezéseinek ér- vényét szerezni, nem töltik be állásokat — nem teljesítik kötelemüket.

Ezen honpolgári kötelem teljesítés, midőn igen tisztelt bizottsági tag ur figyel- mést felhívom rövid idejű itteni ügykö- désem körében észlelt néhány konkrét esetre, melyeknek a kellő világításba helyezésével a nagyközönség hájját fogja csak kiér- demelni.

Engedje meg, hogy ezekre vonatko- zólag a tényállást néhány sorban tudas- sam.

Ügyfeleim megbízása folytán reám háramlott felelőség tette kötelemem, mi- ként e megye hatóságainak követelt eljá- rással megismerkedjem és ezen ténykedé- semben meghallgattam a megye árvaszé- kének tölésit is, itt egy alkalommal 1888. évi 6916. sz. a. két ügy nyert elintézését; egyikében 373 ft 40 kr. tőke és 43 ft 80 kr. költség — másikában 299 ft 06 kr. tőke és 34 ft 30 kr. költségből álló elvesztett gyámpénztári követelés megtéríté- séről volt szó; mindkét követelés a gyámpénztárból reudeltett megtérített és a könyvvitel utasítottat ezen összegeknek a „Nyeresség-vesztesség számlán” való elszá- molásra.

Nem tudva, hogy a gyámpénztárnak ily számlája van, a megyei főkönyvvivőhöz

kérdést intéztem; ettől szóról szóra ezen választ nyertem: mi nem geschäftlich, nekünk ilyen számlánk nincs.

Ezen válasz nagyon meglepett, mert ez tapasztalataimmal szemben csak két felte- vést engedett, t. i. hogy vagy én tévedtem, vagy pedig a gyámpénztárnak egy ily számlája van, melyhez a nyilvánosságnak köze nincs.

Betekintvén a fentebb hivatkozott irat- okba, meggyőződtem, hogy én nem téved- tem; mivel szemben tény maradt az, hogy a könyvvivő a nyereség-vesztesség számlának létét eltagadta, de hát hol lehet ez, miennk fedezete, honnan ered ennek fedezete és mi számolattik ezen el?

A 1888. sz. a. elhelyezett gyámpénztári számadások és az e mellett elfekvő számvévi jelentés erre vonatkozólag meg- adta a felvilágosítást; a zárszámadás ugyanis 165.826 ft 14 kr. fölélegét tüntet fel 1888. évi zárótárlal, mely fölélegre a számvévi je- lentés azt mondja, hogy ezen fölélegből az elvesztett követelések lesznek megtérítendőek.

Tehát akkor, midőn a számvévi mondja, hogy ezen 165.826 ft 14 kr. fölélegből tér- itendőek meg a veszteségek, midőn az árva- székek a nyereség-vesztesség számlán elvesztett követeléseket számolattik el, tény az, hogy létezik a gyámpénztárnak nyereség-vesz- tesség számlája is, hogy ennek fedezete nem más, mint ezen 165.826 ft 14 kr. föléleg.

Nehogy azonban igen tisztelt bizottsági tag ur is azon tévedésbe esék, mint a ma- gas bellügyminisiterium 6911. IX. sz. a. az 1887. évi zárszámadások tárgyában kelt leiratában esett az iránt, hogy ezen föléleg- get ezen szavakkal „az 148.347 ft 12 kr. föléleg azaz tartalék-alap” tartalékalapnak vette, konstatalom, hogy ezen föléleg nem azonos a megyei gyámpénztári tartalékalap- pal, hanem ezen felül következőleg keletkez- tet — valami.

Az 1888. évi zárszámadás 107.474 ft 64 kr. kamatjövédelmet tüntet föl, ebből a megyei tartalékalapra 10%, esvén, marad a gyámogondnoksági törvény értelmében a kiiskornaknak kiszolgáltatandó kamatjövéd- lem 96.727 ft 18 kr., miután azonban a kezem között levő E. főkönyv 239., 240., 241. és W. főkönyv 113 sz. árva könyvec- kek tanúságaként a kiskoruk tőkéi csak 5.15% kamatban részesültek és miután a zárszámla szerint ilyen tőke csak 1.467.305 ft van, ennek pedig kamatjáromódása csak 75364 ft 20 kr., e ezimen nem többet mint 21.362 ft 98 kr. takarit meg 1888. évben feltelegít a kiskoruk vagyonából való elvonással, ezen eljárás magyarázza meg, hogy midőn ezen föléleg 1885-ben 103.336 ft 3 kr. volt, ma már 165.826 ft 14 kr. tesz ki.

Igy keletkezett tehát a nyereség- és veszteség-számlának fedezete; — és ezek- kel szemben, tekintve, hogy a gyámogond- noksági törvény a kamatjövédelm 10% -án felül a kiskoruk vagyonából mintsem enged elvonni, tekintve, hogy az árvaszékek el- vesztett követelések megtérítésére jogosítva nincs, tekintve, hogy az árvaszék oly köve- teléseket térít ezen fölélegből meg, melyek- től a 6911. sz. iratok mellett elfekvő leg- főbb bírósági ítéletek szerint egyedül a kötelemt mulasztó árvaszék felelős, — ezen törvényellenesen alkotott alapot nem más czélra létesítettnek kell jeleznem, mint a melylyel a tettes árvaszék a saját és közgei bíneit eldéli, lehetővé tétetvén ezáltal neki, hogy az elvesztett követelések megtérítését eljárást a törvényhatóság bizottság és a magas minisiterium ellenőrzése alól elvonja.

Es igen tisztelt bizottsági tag ur a leg- nagyobb hájjára kötelemmel a megyei árva- kat, ha a gyámogondnoksági törvény 300. § a rendelkezési jogkedvezménye alapján oda hatand, miként egy bizottság által fel- derítessenek azon összegek, melyeket az árvaszék hatáskörét túllépve, önhatalmulag az árvek pénzéből elvont, és ezen összegek-

nek egy a 165.826 ft 14 kr. felesleget, mint egyedül a kiskoruknak illető vagyon, rész- ben a már nagykorukká vált kiskoruknak utólagosan kifizetését, a még kezelés alatti- aknak vagyonához való hozzájárulást köve- lendi; egyuttal meg tudja annak jogalapját is, hogy miért számolattik egyik kiskoruknak mint pl. a Soós és 5.25%, miért más mint a Gyurovits-é 5.15%, a harmadik, mint a Szannenberg-é 6.30% sat. kamatjáromód- sága.

En a magam részéről ügyfeleim érde- keiért az illető hatóságoknál fogom orvoslato- tni csak azért is, hogy a tettes árvaszék- nek értésére adassék, hogy a gyámpénztár nem egy nyereségvágyból alkotott részvény- társaság, meg hogy a kiskoruknak a Baranyai bank részvényesei sorsára juttatni nem za- bad.

Becsés soraimból következtetett érdeklő- dése a közügyek iránt, úgyhiszem feljogosí- tandónt mint ismeretlen e helyen többször is felkeresni a azon reményben, hogy ezt tölem rosz néven nem veendi, vagyok hazai- ni tudvitzettel

Mutnyánszky Béla. ügyvéd.

Értesítők.

I.

A pécsi m. kir. állami főreáliskola 1888. tanévi Évesítője. Szerkesztette Diechka Győző kir. főreál- iskolai igazgató. Pécsen, lyceni közönyomlata (Fejler Mihály), 1889.

Az iskolai értesítőket még ma is a régi megszokott közönynyel fogadják. A szakember rendszerint azt tartja, hogy nem sok új van bennök; a laikus pedig meglepődik azzal, hogy belőlök egyik má- sik barátja fiának kalkuláit kritizálgatja. Beható figyelemre alig méltatja valaki azokat, pedig mily sok tanulságot rejt egy ily iskolai program! Ime, előttünk van a pécsi áll. főreáliskola értesítője — egy évi küzdelemteljes életnek hálükre, mely azt mutatja nekünk, hogy e tanít- tétet így belső szerzetére nézve, mint külső életére nemcsak életképes, hanem szépen virágzik és dús gyümölcsöket terem. A programot dr. Katona Lajos irodalomtörténeti tanulmánya nyitja meg. „Molliére otthon és a társaságban” cím- mel, mely tanulmány márcz. 31-kén a pécsi színházalapon jávára a szerző felolva- sása tárgyát képezte. A ki e felolvasáson jelen volt, csak örülni fog annak, hogy itt újból és hosszabb időre találkozhatik régi ismerősével, a nagy francia költővel. Érdekesen vázolja itt szerző a költő csalá- di viszonyait, életét, irodalmi tevékeny- ségét s művét, mely utóbbiak tárgyalása közben egyszersmind a 17. század erköl- cseivel, zülésének irányával, szóval csalá- di s társadalmi viszonyaival ismert meg bennünket a szerző s mindezt vonzó előadásban, értelmes kritikával s tárgy- szakszerű, alapos ismeretével. A tanul- mány minden sorából a tárgyhoz való meleg vonzódás tükröződik vissza s a hév, mely azon előmlök, önkénytelenül magával ragadja az olvasót is. A „Visszaplantában” melegen emlékezik meg az intézet ügybuzgó igazgatója, bold. Tre- ford Ágostrol, ki valóban ércznel mara- dandóbb emléket állított magának s kiről méltán és nem kevésbé szépen mondja a „Visszaplantában”, hogy: „Sirajta őt a hazai tanügy, gyszolja őt nemzeti műve- lődésünk genusza, mi pedig örökre meg fogjuk őrizni szívünkben iránta érzett ha- ladatos kegyeletünket.” Ugyancsak nem kevésbé megüdült szavakkal adozik az intézet igazgatója bold. Rudolf trónörökös emlékének, kinek váratlan halálával, hogy milyen jövő semmisült meg; azt csak gyan- kithatjuk, de — szemünk bele nem te- kinthet! A „Visszaplantában”-ból meggyő- ződünk egyszersmind arról is, hogy a tanári testület ma dnm valamennyi tagja buzgón munkálkodott az irodalmi téren is s a harminczhárom értekezés, felolvasás, tanulmány stb., mely e reáliskola tanári karának tollából kikerült nem chablon szerű utazatai a már megelövök, hanem nagyrészt számottevő irodalmi művek, mely- nyek bármely intézet tantestületének dí- szére válnának. A részint az alapítandó színház javára tartott, részint önállóan s egyes folyóiratokban megjelent értekezé- sek: dr. Gerecz Péter, Hekinger Istvan, dr. Katona Lajos, Koszika György, dr. Loewy Lipót, Requinny Géza és dr. Sze- mak István tollából kerültek ki. Ezeket kivül a természetrajzi ismeretek gyarapí- tása és a földmérés gyakorlatok végett Péter és Kiss tanár urak számos kirándu- lást tettek a növényekkel. A pécsi tan- kerület kir. főigazgatója, ngos. Meszáros Nándor hr. királyi tanácsos, őt napig tartó tantervben részesíté a tanítéletet s a tantestülettel tartott értekezleten örömmel jelenti ki, hogy: „Ez alkalommal is feltartja mindazon elismerő és dicsőítő nyilatko- zatát, melyeket hasonló alkalomból az intézetben tapasztalt tanulmányi előmenetel, fejelem és rend- tekintetben a múlt évben tett, és a mely elismerő nyilatkozatot a miniszter ur ó nmpa is örömdetes tudomásul venni és helyeselni méltóztatott.” Oly kijelentés, mely a mily dicsőretés az inté- zetre nézve, egyszersmind a főigazgatónak mindenkor tapasztalt rendszeretéről s részrehajlatlan igazságosságáról tanusodik. Érdesek részét a programnak képezi to- vábbá az állandó tanmenet feltüntetése, a tárgyaló olvasmányok s a két legelső osztály irasbeli gyakorlatainak magyar és német nyelvi tételei. A „Segítőgyűléslet”, Koszika György tanár vezetése mellett, a lefolyt tanévben is szép sikerrel munkál- kodott, a mennyiben nyolcvanegy tanuló részvesztet segélyben és pedig közel nyolcz- száz forint erejéig. Különösen szépen gya-

rapodott a tanári könyvtár, mely külön- ben is a modern tudományos művek szá- mánt, értékét s küllös berendezését tekintve, ez e nemű könyvtárak közt alig hagy fenn kívánni valót. Ugyancsak szépen gyarapodott az ifjúsági könyvtár is. A statisztikai adatokból megemlíttük, hogy a beiratkozók 352 tanulól közül mindössze 24-en maradtak el s hogy a tanulók szá- mánt tekintve, a pécsi főreáliskola a lefolyt évben az ország összes vidéki reáliskolái között az első helyen áll. A tanulók fel- vétele 1. évi augusztus 29., 30. és 31. napjain délelőtt 8—12 az igazgatói iro- dában fog történni.

Kulönfélék.

Előfizetési főlhívás

„PÉCSI FIGYELŐ”

17-ik évfolyamának 2-ik felére.

Julius hó 1-sejével lapunk, Pécs- város és Baranyamegye legidősebb magyar lapja, mely mindenkor nyit kiomdója volt az igazságnak s az önérdék megvetésével egyedül a közérdeket küzdött s csak ne- héz küzdelemmel tarthatta fön magát a meg-megújuló verseny s ellenséges táma- dokkal szemben; most pályafutása 17-ik évének 2-ik felébe lép.

Bizalommal fordulunk a közönséghez és pedig a közönség azon részéhez, a melyk elismeréssel szokott lenni az igazi ér- dem iránt s hivatkozva lapunk muljára és igérve, hogy a multban szerzett érdemeit- ket a jövőben újabbakkal igyekeznük gazdagítani a közjó javára: kérjük hazafi- as és meleg pártfogásukat.

Lapunk előfizetési ára:

félre 2 ft 50 kr. negyed évre 1 ft 25 kr.

Midőn az előfizetés szives megújítását kérjük, föléllítjuk egyuttal a hátralékokat, kik egy, sőt két évvel is hátralékban vannak s gyako- ri figyelmeztetéseinket barmalatos közönynyel szokták venni. Vegyék tekintetbe, hogy mily nagy kőzségbe kerül a lap fontartása s mi nem rendel- kesztek tartalék-tőkével, hanem egyedül a lap elő- fizetőire vannak utalva. Szíveskedjenek hát ha- ladéktalanul bekielteni hátralékaikat, ha becsülletes jó szándékú viselkedésük lapunk iránt s nem akar- nak ellenséges rosszkaratallapunk kárára lenni.

— Megyei közgyűlés. Baranya vár- megye július hó 7-én délelőtti 10 órákor évnegyedes rendes közgyűlést tart. Tárgy- sorozat. I. Évnegyedes jeletések, válasz- tások és kormányrendeletek. 1. Alispán évnegyedes jelentése. 2. Teleký Géza gróf értesítő leirata bellügyminiszterre történt legmagasabb kinevezetéséről. 3. Szapary Gyula gróf értesítő leirata földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterre történt legmagasabb kinevezetéséről. 4. A kereskedelemügyi és földművelésügyi minisz- terek közös tájékoztató rendelete az 1889. XVIII. t. cz. értelmében eszközölt új ügybe- osztásról. 5. Bellügyminisiterium rendelete a külföldiek nyilvántartásának módzatait megállapító szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. II. Állandóválasztmány jelenté- sei. 6. A megyei szervezet módosítása és a jövő évi költségvetés előkészítése. 7. A közügyi és közjegyzői nyudjiszabályzatna- nak módosítása. 8. A fohérezék-bellely ura- dalom fölébbezése a bezedeki körjegyző fizetése tárgyában hozott alispáni határo- zat ellen. 9. A szent-lőrinczi megyeházán szükséges javításokról. 10. A megyei özsze- sítet — 11. a dunaszekesői — és 12. a magócsi közügyi gyámpénztár 1888. évi mérlege. 13. A megyei közmunkaalap és 14. a megyei betegápolási alap 1888. évi számadásai. 15. Bezedek községnek ingat- lan eladás engedélyezése iránti kérvénye. 16. Néhai Pal János volt sumonyi tanító özvegye már megállapított nyudjijának Sumony és Hernádfa községek által leendő aranylagos fizetéséről. 17. Laskó község penztárból eltávolított pénzeknek Vajda Istvan bíró által leendő megtéríté- zése iránt hozott képviselőtestületi határo- zat elleni fölébbezés. 18. A zsibrikai árva- tar, illetőleg a e k. bonyhádi árvatarból eredő Gayer Henrik-féle kötvénybeli, fedez- tetlenül maradt összegnek megtérítéséről. 19. A lanuski árvatarból eredő Beluska István-féle fedezetlen kötvény megtérítéséről. 20. Tiszti nyudjig., 21. erdeszeti., 22. lötenyeszeti., 23. üdőség alap 1888. évi számadásai. 24. László István esikóstóttói róma. kath. hántortanító nyudjijának meg- állapítása. 25. Tormási Sándor és tarsai- nak Siklós község képviselő testülete által megejett erdőőr választás ellen beadott fölébbezése. 26. Keskeny község egyes lakóainak az 1888. évi 324 számú, Kes- keny községben a regálévvelé folytán föl- merült kiadásnak mikénti fedezésére vonat-kozó képviselő testületi határozat értelme- zésére vonatkozó kérvénye. Hasságy köz- ségnek a jevyői tuvarozás arányos viselése és az évi fuvaratlan megállapítása iránt hozott szabályrendelete. 28. Püspök Lak községnek 4000 ft kölcsön föléve- teltre vonatkozó határozata. 29. Siklós köz- ségnek ingatlanvétel iránt hozott határozata. 30. Borjád község és hg. Montenuovo Alfred közt létrejött regálévveléle vonat-kozó szerződés. 31. Viszló községnek köz- ségi ingatlan eladására vonatkozó határo- zata. 32. Sásd község és Sável, Kálmán, mint az igazságügyminiszter megbízottja közt létrejött bérzésrövidés. 33. Geresd köz- ségnek 1761 ft 61 krnyi kölcsön föléve- teltre vonatkozó határozata. 34. Kövesd községnek ingatlan cseré-szerződése. 35. Gordisa, Matty, Harasztó, Özd, Dr. Szé- mártos és a dárdai uradalom közt létrejött pótdó-egyeség. 36. Az árvaszéknel Babó- csai Pál után fölmértlt 380 ft 20 kr.

hiánynak az árvatarleklapból leendő meg- térítése. 37. Kassa községnek 1887. évi fölélvizsgált számadása. 38. A bikali árva- tarból eredőleg Metz György után fölmé- rült hiánynak a gyámtyói tartalékalapból leendő megtérítése tárgyában 39. Jágónok, Sárók 1887. évi, Maiss, Bikal, Szár, Sz. Lőrincz, Kis-Közeg, Meződ, Csaszta, Vékény, Szászvár, Turos, Gereonés, Köblény, Sásd, Mocsolád, Karász, M. Egrecy, V-Dombó, Pellérd, Málom, Kőkény, Gyód, Gadány, Arányos, Keszi, Göresöny, Bogdása, Ká- kias, Ivány, Marócsa, Boda, Rugásd, Var- jas, Bogáta, K-Kozár, P. Bogád Árpád, Martona, Ó banya, Nadasd, P. Marok, Himesháza, Jágónok, K Hajmás, Mages, Sellye, Ny. Szt-Erzsébet, K. P-terd, Becefa, Botyka, Katádfa, Bánfa, Búdfősa, K. Csány, Kemse, Somogy, Szemely, Mislyen, Lothárd, Szt-Király, Boda, K-Biesérd, Piskó, Oszró, Sósvertike, Zalata, Bakonya, Pázdány, Gerde, Velény, Baar, Udvar, D. Szekesó, Dályok, Borjád, R-Tóttós, N. Boly, Hird, Szabolcs, Szt-Laszló, Uj-Bá- nya, Vassas, Hasságy, Romonya, M-Sórés 1888. évi számvéveleg az vizsgált községi számadásai. 40. Vókány, Dr.-Palkonya, Nagy-Tóttalu, Kis-Tóttalu, Ivan-Batlyván, Jakabfalu 1885—1888 dik évi, Old 1887. évi, Kövesd 1887—1888. évi, Hidasd, Turouy, Viszló, Zoók, Velény, Pázdány, N-Biesérd, K-Biesérd, Gerde, Boda, Ba- konya, Szt-Király, Hg.-Marok, Darasz, Zsibrik, Ó-Falu, Matty, Ha-raszi, Gordisa, Dr.-Szt.-Márton, Csikós-Tóttós, P-Lak, Geresd, Szava, Márta, Gyúd, Csaronta, Bisse Old 1888. évi számvéveleg az vizsgált sze- gyémpénztári számadásai. III. Igazolá- vá választmány jelentései. 41. A bi- káli kerület részéről megejett megyebizot- sági tag-választásról. IV. Küldöttség- jelentések. 42. Szamonerő szeki jegy- köztönyv. 43. A Schaunberg-Lippe-féle jutu- lomdíj kiadása tárgyában. V. Tiszti je- lentések. 44. Alispán jelentése a járási főszolgabírák 1888. évi napló számadásai- ról. 45. A gyámpénztár részére beszerzett beirókonyvekről. — és 46. Marsini Ferenz állatorvos oklevelének kihirdetése tárgya- ban. 47. Tiszti föllégyés jelentése néhai Haas Károly volt mohácsi járásbíró által kezelt árvaszékéről. 48. Alispán jelentése a m. kir. csendőrkertületi parancsok által berben birt viszlói megyeház berletének megújításáról. 49. Tiszti főorvos jelentése Szabolcs községben letelepedett Benkovits Maria szülésznő oklevelének kihirdetése iránt. VI. Törvényhatóságok leve- lezései. 50. Mármarosvármegye megke- reső levele a Matyáskirály szobrára gyűjtött összegek fölhasználásáról. 51. Nagyvá- rad város közönségének a nagyváradi kir. jogakademia korszerű fejlesztése végett a képviselőházhhoz tett fölterjesztése. 52. Ung- vármegye közönségének a vármegye tiszt- viselőinek a nyudjijalparjúlékokkal ve- helt fizetésekre, az allami tisztviselőkhöz elvezett adómentesség iránt a képviselőházh- hoz tett fölterjesztése. 53. Zolyomvármegye megkereső levele az általános szenedvöl- veltó képesség korlátozása czéljából szük- ségelt törvényhozási intézkedésgyeben a képviselőházhhoz intézett föliratának parolása tárgyában. 54. Beregvármegye megkereső levele a magyar honfoglalás ezredéves ünnepeinek megtartása tárgya- ban a nagymélt. bellügyminisiteriumhoz intézett fölterjesztésének parolása iránt. VII. Folyamodványok. 55. A pécsi általános kiállítás végrehajtóbizottságak köszönő átirata. 56. N.-Harsány község kérvénye az ott állomásozó buszár felszá- zadnak onnét leendő elhelyezése iránt. 57. Jegyzőkönyvet hit-lesítő köldöttség kijelö- lése.

— Zászló-szentelés. A „Pécsi dalko- szoru” zászlója vasnap szentellettét föl nagy ünneplésséggel. A zászlóanyá Dulanszky Adolf püspöki jószágkormányzó neje volt. Az ünneplés szertartáson jelen volt előkelőségek közül fölemlíttük: Kardos Kálmánt, Opris Péter, Sável Kálmán, Zavaros Péter, Förster Bélát, Zsol- nay Miklóst. A különböző egyetek zászlós fölvonálása, a zászló-anya és koszorúnyók megérkezése után, d. e. 10 órákor kezdetét vette a hely. plébániá templomban a mise, melyen Mendlik Ágoston celebrált. Mise után kibontották az új zászlót, melynek egyik oldalára sarga, a másik kék (a város színei) a nyele hegyén ezüst lyrával. A szegbeverés a Széchenyi téren történt meg, a szentháromság előtt. Itt az ünnepi szónok- latot dr. Rézbányai József mondta. Követ- kezett a szegbeverés. Az anyaszentegyház nevében Rézbányai István szegat a zászlóba, a király nevében Kardos Kálmán főispán, Dulanszky Adolfné mint zászló anya, Kardos mint főispán, a városnevében s a polgár- mester helyett Zavaros Péter, Zsolnay Miklós diszelnök, Németh Béla, elnök, Sável törvászki elnök, Opris Péter posta-és távirati igazgató, Rath Matyas a keresk- és iparkamra nevé- ben, Lechner Gy. rendőrkapitány helyett Zavaros Péter, Hoffer Károly t. b. tag, Várady Ferenz a pécsi hírlapírók nevében, Förster Béla a takarékpénztár nevében, a nemzeti casino nevében Rath, a nögyélet nevében egyik koszorú-leány, a „Pécsi dalárda” nevében Jily Alajos, stb. stb. Del- ben a Scholtz-féle sörházban nagy társas- cébd volt. Este ugyanitt nagy hangverseny tartott, melyet táncz követett. A hangver- seny kintünek Szilasi Irén, Wamser Miksa, Hoffer Károly, Jilly Alajos, Martinek, Tészás és Eckhard. Mind a két daleyelt kített magáért. Aratot is zajos tapoktat.

— Inozedy Dénes, a pécsi főgimnázium új igazgatója! Ugy hisszük, hogy mindenkit, a ki városunk közügyei iránt meleg érdeklődéssel viselkedik, kellemesen fog meglepni e hír, mert városunk tanügye téren ez nagy nyereséget jelent. A ki e

mondja, hogy most jöjjön szobájába ott majd átadja azon apróságokat, könyveket, melyekkel a beteg foglalkozott.

Pál sorba csokolja azokat a ruha darabokat, mindent, oly ajátosan mint egy szentet, és oly forró mint egy szor- relmes. Mig végre egy . . . egy, egy, egy kis kézimunka akad a kezébe. Mi az? Egy horzagalós: egy kis gyermekfékítő. Az apólónó megjegyzi: hogy azt a beteg mikor még jobban volt készítette, otthon lévő kistestvére nek.

Pál hevesen megragadja az apólónó karját: „Ő készítette ezt?” rebegi „ez ő készítette? Jóságos igralom lenne ne hagyj el — hisz nekem senkim sincs otthon, akarja mondani, de a szed elhal ajkain . . . hang nélkül mo- zognak azok . . . tántorogni kezd . . . Az apólónó bámulva nézi, mint távozik ebből a becsületes arzából a mely fájdalom, és most egy névtelen düh torzítja el . . . a szemei haragból szikráznak! . . . elszörja az összeszedetgetett aprósá- gokat és háját tépve rohan ki . . .

Künn a kapu előtt élesen felkaczag . . .

A tébolydában van egy igen csendes beteg, mikor a reudörök hozták akkor még dühbögött, most már csendes.

Nem tesz egyebet, mint mindenki- nek, a kit csak elcsip, elmondja: ne higgyék, hogy ő a leányát sajnálja, gyszolja, mert ő neki nem volt soha életében sem lánya.

Ha halaki ellentmond neki, akkor elkezd fityyüreszni.

Az ő fogalmai szerint legeklatasabb bizonyítékkal annak, hogy neki nem volt még soha egy leánya se.

Oh az örültek igen furfangosak!

rendkívül szerény, visszavonult, de kitűnő ésszel, nagy tudománnyal, fáradságtalan munkássággal és törhetetlen akaraterővel felruházott férfit ismeri, tudni fogja, mit jelent az őt, — a ki másokkal való érintkezésében minden komolysága mellett a legelőzékenyebb, legszeretelműbb ember, ember és férfiún a szó legnemessebb értelmében, — őt megnyerni egy oly intézet élére, mely városunknak, sőt egy időben, — pedig nem is oly régen, — az egész ország középiskoláinak egyik bülsége volt. A mennyire mi őt ismerjük, — pedig jól ismerjük azon szép korból, midőn tanítványának nevezhettük magunkat, — az ő fellepése a gimnáziumra vonatkozólag, annyit fog jelenteni, hogy ezen túl tanártól kezdve a legutolsó tanítványig, mindenki komolyan fog dolgozni, mint dolgozott s dolgozni fog ő, de az erőt túl nem feszítve, s nem az iskolának, hanem az életnek. S míg neki szívóbb gratulálunk, kívánjuk az intézetnek is: Vivat, crescat, florescat.

— **Perczel Miklós Pécseni.** Pécs sz. kir. város országgyűlési képviselője Perczel Miklós a het elején városunkban volt Üde, ép, egészséges, kedélye élénk és vidám; a nagy kor csak kissé legyint látszik meg rajta, a mennyiben galambos, de még testileg sem igen törődött a jó öreg. Több látogatást tett a notabilitásoknál és ismerősöknél. Volt Kardos Kálmán főispánnal is. Hétfőn délelőtt Fürster Béla szobájában volt ebéden. Szerdán borsodi bírtokára utazott.

— **A budapesti mérnök-és építészegylet** tagjai mintegy 60-an, a napokban városunkban voltak, hogy városunk lativalóit szemügyre vegyék. Szombaton reggel érkeztek a bpesti vonattal, délelőtt a Zsolnay gyárat tekintették meg, délután pedig Coloniába rándultak ki külön vonaton. Itt Littke bányagazgató udvözüelt a társaságot, mely ezután érdeklődéssel tekintette meg a telepet. Este pompás vacsorát rendezett a dunagözl. társaság, melyen számos felköszöntőt mondtak, — esti 10 órakor a társaság visszatért városunkba. Másnap vendégeink a székesegyházat tekintették meg, mely rendkívül meggyerte tetszésüket. Délelőtt Dulácsky püspöknek voltak hivatalosak, míg ebéd után Littke pinczeiben kóstolgattak a helyi levét; többen a tettyei fensikot is megtekintették és gyönyörködtek városunk fekvésének festői szépségében. Ejjel a társaság elhagyta városunkat.

— **Zongora és énekestetlyt** rendezett múlt hó 28-án azaz pénteken B a u d y s H e l e n a urölgye a nőgyógy. nagyeremben. Az estélyre szépszámu közönség jött össze, mely élvezettel hallgatta végig az érdekesen összeállított műsort. A szereplők szép ügyességgel oldották meg feladataikat, melyen meglátszott B a u d y s k. a. helyes tanítási módszere. A közönség az ifjú közreműködőknek buzditással sokat tapsolt, míg a tanítványok szép csokorral leptek meg tanítóijóikkal.

— **A pécsi takarékpénztárnál** megüresedett könyvelői állásra — a múlt szombaton tartott igazgatósági ülésen — R a p p a i adótsit választotta meg, ki hivatalát folyó hó 1-én el is foglalta.

— **Új ügyvéd.** A napokban tették le jó sikerrel, az ügyvédi vizgató dr. Bodó Aladar és dr. Nemes Sándor városunk intelligens fiataljának előnyösen ismert tagjai. Udözöljük őket!

— **Baleset.** Aidinger János kir. tanácsos polgármestert baleset érte a héten. Szerencsére nem történt nagy baja; mindössze a jobb kéz-csuklója rándult meg. Gondos ápolás után pár nap alatt újra teljesen ép lesz. Az orvos erős kúntést és jeges borogatást rendelt. Aidinger föl sem igen veszi a bajt, meg hivatalba is jár. S nem is annyira a kéz-faj nekik hanem az faj, hogy nem köcsikázhalt ki pompas kiz fogatán, kozari pusztajára -- sajá t k e z ü l e g mint a hogy szokta s mint a miben nagy öröme telik. De, hogy teljes legyen újdonságunk, meg azt is elmondjuk, hogy miképpen történt a baleset. Erre mindenki kíváncsi lehet s méltán. Lassuk csak. Tudvalevőleg a nagy emberek is szoktak kicsinyes dolgokat eszelekedni; így történt, hogy maga nagy Napoleon egy izben, midőn minisztere a palotában hivatalos jeleutással kereste föl; az asztal alatt guggolt nevelésüesen szeszszugorodva a mint a gyermekeivel játszadozott bujóskát. A mi Napoleonunk, a nagyságos polgármester ur is játszadozott, még pedig a mint bennünket értesítenek, — csibét akart fogni. Elestet s éppen a kezefejére; innét származott a kézcsukló rándulás. Reméljük s hisszük, hogy mire jelen soraink napvilágot látnak, nyoma se lesz a balesetnek. Morál: a csibe-fogás bajjal jár!

— **Hymen.** Buhregb Ignác nádasi gyógyszerártulajdonos, es. k. tartalékos gyógyszerésztiszt s m. kir. postamester a napokban jegyezte el Rauschenberger Antal nagykereskedő leányát: M a r i s k a kisasszonyt. — Dr. U n k e l h a u s e r Károly közigazgatási gyakornok, tartalékos hadnagy eljegyezte Littke Ilona kisasszonyt, Littke Ferenc, bányagazgató leányát.

— **Somogyi Károly** szintársulataival kedden fejezte be a szinkörben az ideai színevadót. A közönség azt hisszük meglehetősen általánosságban elégedve Somogyival s tudjuk, hogy ő is meg van elégedve a közönséggel, noha az ideai színi-szezon határozottan gyengébb volt a tavalyinál. Ez azonban nem a közönség hibája, hanem a roppant meleg napoknak tudható be, a mennyiben a hőség folytán lehetetlen volt a szinkörben az estéket élvezettel töltöni, különösen ak-

kor, ha nagyobb közönség volt. A társulat szerdán d. u. 6 órakor utazott el Pécsről Balaton-Füredre.

— **Öngyilkosság** Mess Mór a helybeli ferenczok kolostorában lakó 26 éves szabó és sekrestyés fráterjelölt, június 28-án forgópisztolyal fölé lötte magát. Az elmezavar első jelei a megelőző nap délutánján mutatkoztak rajta, midőn a jámbor és teendőit azelőtt szorgalmasan és hűségesen teljesítő, s azért mindenkit becsült és kedves fiatal ember, minden jelentkezés nélkül, othagyva varrást, varrógépet és sekrestyét, az egész délutánt, késő estig künn a városban magánházakban mintegy bujdosva töltötte. Este lakására megröve feltűnően exaltált lelki állapotnak találtott, mit azonban a ház lakói annak tulajdonítottak, hogy egész délután künn levén, talán kelletlenül töltött időt. A mondott napon reggeli teendőinek végzése alkalmával rendkívül zavartnak és izgatottnak mutatkozott, és miután a házfőnök által előző napi kötelességmunkájára miatt megintett és elbocsátásának kilátása való helyezésével hasonló engedély nélkül kimaradtást tiltatott; fél óra múlva már ismét kiadott a házból, de csak azért, hogy forgópisztolyt és töltényt vásároljon, és észrevétlenül visszatérve, szobájába zárkózott, levették s halántékának szegzett lövéssel kioltotta életét. Szobajajtajának lakatos általi felnyitása után a gyorsan előhívott orvos és rendőrbiztos már csak halálát konstataáltak.

— **Az új lakotanya építése** ügyében hétfőn délelőtt tartották meg az építészre vállalkozók között az árlejtés a gazdasági tanácsai hivatalban. A beadott ajánlatok föl-bontatták s az építkezésre mind helybeli iparosok vállalkoztak. Általánosságban két vállalkozó tett ajánlatot: Schlauch Imre és Küröszös József; az előbbi 7/10, az utóbbi 10 százalék engedményt tett a költségvetésben kitett 136, 168 frt 16 krból. Schlauch a részletekre is tett ajánlatot és pedig a kömlyves munkára 1/10, a bádogos munkára 10 1/2, a lakatos munkára 2 százalék engedménnyel, Küröszös a kömlyvesmunkára külön 10 százalékos engedményt ajánlott; az ács-munkára Kléber 12 százalékos engedményt tett. Az ajánlatokból — melyekben más helyi iparosok is részt vettek — az általunk, hogy ha a város részletekben adja ki a munkát az egy s vállalkozó iparosoknak, úgy 15,000 frt megtakarítást tesz, mintha általánosságban adja ki. Az ajánlatok átadatának a tanácsnak s az a. h. hó végén megtartandó közgyűlésnek tesz jelentést.

— **Füldő tudósítás.** Harkány, 1889. Julius 3-án. Füldő vendégek száma mai napig 1052 személy. Átutazó vendégek száma mai napig 3005 személy.

— **A „Pécsi Dolgozóru” zárszámla adoztak:** Hámpál Sándor ur 16 sz. ivén Laubheimer 5 frt, N. N. 30 kr., Santai Gyula 60 kr., N. N. 30 kr., Zsille 1 frt, Behling 50 kr., Nagy György 50 kr., Nyanyai 30 kr., Veirich Mari 1 frt, Horváth Mari 50 kr., Vidá Károly 1 frt, N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 30 kr., Pileh Sarolta 1 frt, N. N. 30 kr., Hippan József 1 frt, Wass Kristóf 50 kr., N. N. 50 kr., N. N. 20 kr., N. N. 2 frt, Förster Béla 1 frt, Erreth Kálmán 1 frt, Hoeller 1 frt, N. N. 1 frt, Jankovics H. 1 frt, Rothschild 20 kr., Warga Ferenc 30 kr., Konvalinka Vendel 30 kr., Farkas Teréz 20 kr., N. N. 20 kr., Kuesonics 20 kr., N. N. 10 kr., L. I. 50 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., Meisler István 40 kr., Öv. Horváth József 20 kr., Löhr 20 kr. Összesen 26 frt 20 kr. Gebhard Viktor ur 17. számu ivén. Taibz Károly 50 kr., Gebhardi Ferenc 50 kr., Gebhardi Viktor 1 frt, Összesen 2 frt. C s u k á s Zoltán ur 18. sz. ivén Csukás Zoltán 1 frt, Pompás Izidor 1 frt, Burghardt István 1 frt, Összesen 3 frt. Steidl Alajos ur 19. sz. ivén. Ransch József 1 frt, Konez András 1 frt, Vlasics 50 kr., Vidákovics 0 kr., N. N. 10 kr., Összesen 3 frt 10 kr. S i m á c s e k Alajos ur 20. sz. ivén. Schreiner Paula 1 frt, Janovszky Hugó 1 frt, Angster 1 frt, Fintan Julia 1 frt, Krausz Ignác 1 frt, Simácsok Alajos 1 frt, Összesen 6 frt. D o l l i n g e r András 21. sz. ivén. Silay Béla 50 kr., Gadó 50 kr., N. N. 50 kr., Dollinger András 5 frt, Összesen 6 frt 50 kr. Ivánovics Mari k. a. 22. sz. ivén. Ivánovics József 1 frt, Károly Mátyás 1 frt, Tarr János 30 kr., Ivánovics György 1 frt, Popovics S. 50 kr., Lauber Lajos 50 kr., Papp István 50 kr., N. N. 20 kr., P. Sv. 20 kr., Jankovics Geza 50 kr., Schieffer Ferenc 50 kr., Dudás József 30 kr., Horváth Béla 40 kr., Ivánovics M. 60 kr., Klérkusok 2 frt 50 kr. Összesen 10 frt. G a n t e r Ferenc ur 23. sz. ivén. Spitzer Emil, Bpest 1 frt, Grecsák István Bpest 1 frt, N. N. Bpest 1 frt, Weis M. Bpest 1 frt, M. N. Brün 1 frt, Lauber Mihály 1 frt, Ginter Ferenc 1 frt, Réder Károly 1 frt, Ribás János 50 kr. Összesen 8 frt 50 kr. P e r t l Janka k. a. 24. sz. ivén. Pertl Janka 2 frt, Pertl Ferenc 1 frt Y. Heb. 20 kr., Bohuska 50 kr., Göppl 50 kr., Ulrich János 50 kr., N. N. 1 frt., N. N. 30 kr., Petrovics 1 frt, Novák Paulin 20 kr., Mészáros Marika 1 frt 20 kr., Földini 50 kr. Összesen 9 frt 20 kr. (Folyt. köv.)

NAGY FERENCZ lapvezető.
KIS JÓZSEF, **VÁRADY FERENCZ** felelős szerkesztő.

Édes zöld-takarmány télre csak a Mayfarth Ph. és társa-féle

zöld-takarmány-sajtó

szabadalmazott készülékkel állítható elő.

Egyedüli sajtó önműködő és egyenletes nyomással.
Egyedüli sajtó biztos sikerrel.
Egyedüli sajtó a melylyel a takarmány-anyagot nemcsak négyszögletesen, de kerekben is lehet pácizolni.

Kerek rakványoknál kisebb a külterület, a mi által nagyobb a nyereség. Egy pár emeltyű 2000 mazzsa zöld-takarmányt sajtol meg; kisebb mennyiség sajtolására is alkalmas.

Valamennyi sajtónál jobb és olcsóbb!

Az ára egy sajtóló emeltyű párnak vas szerkezettel, hszánlatra készen 100 ft. Bécsben a gyárban.

Mayfarth és társa, Bécs II. Tábor-utca 76. sz.
Frankfurtban és Berlinben raktár.

Hirdetések.

A fényképészet

nemcsak nélkülözhetetlen segédeszköz számos komoly szakmánál, hanem sok ember részére egy minden időkben élvezetet nyújtó, kellemes és olcsó szórakozást ad.

Természettudományok, orvosok, archeológusok, tisztviselők, gyárosok, iparosok, turisták, hegymászók és sportkedvelők részére nagy becsesel bir.

Részleges katalógusok

Fényképészeti készületekről

ingyen és bérmentve küldetnek.

Eisenschiml és Wachtl
Budapest, Erzsébet-tér 9.

739.
vg. 1889. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró-ság 17217/88 számu végzése által Fürth Jakab végrehajtó javára Schöntag Mária pécsi lakos ellen 75 ft tőke, ennek 1888. év deez. hó 13 napjától számitandó 6% kamattal és eddig összesen 43 frt perköltség erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság felhívta és 715 frt 50 kr-ra becsült bitor és egy zongorából álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a 6895/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécsen, alperes lakásán kigyötze 14. leendő esküvőre 1889. év július hó 9-ik napjának délután 2 órája határidőül kitéjték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet igérnek becsarón alul is eladotni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. § a-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1889. év júli. hó 26-án.

Kremmer Ferencz,
kir. bír. végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hamel György hidasi lakos végrehajtatonak Pitz Henrik és neje egy érdektársai végrehajtást szenvedő elleni 800 frt tőkekövetelés és járuléki iranti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő (pécsvárdi kir. járásbíró-ság) területén lévő Hidas közszégen fekvő a hidasi 77. sz. tjkben felvett 85. lszsz. 106 és 350. számu házból melleképületekből alpereseket illetett 1/10, részére az árverést 1079 frt 10 krbau ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1889. évi szeptember hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Hidason a közszégházában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladotni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarónak 10% át vagyis 107 forint 91 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § aban jelzett árfo-llyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminis-ter rendelet 8. § aban, kijelölt övadékképes értekpárban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék miut telekkönyvi hatóság.

Kelt Pécsen, 1889. év június hó 5-ik napján.

Lukrits István,
kir. törvényszéki bíró.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hamel György hidasi lakos végrehajtatonak Pitz Henrik és neje egy érdektársai végrehajtást szenvedő elleni 800 frt tőkekövetelés és járuléki iranti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő (pécsvárdi kir. járásbíró-ság) területén lévő Hidas közszégen fekvő a hidasi 77. sz. tjkben felvett 85. lszsz. 106 és 350. számu házból melleképületekből alpereseket illetett 1/10, részére az árverést 1079 frt 10 krbau ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1889. évi szeptember hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Hidason a közszégházában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladotni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarónak 10% át vagyis 107 forint 91 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § aban jelzett árfo-llyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminis-ter rendelet 8. § aban, kijelölt övadékképes értekpárban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék miut telekkönyvi hatóság.

Kelt Pécsen, 1889. év június hó 5-ik napján.

Lukrits István,
kir. törvényszéki bíró.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legvalóatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — egy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tájélatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — egy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltani.

Maradunk kiváló tisztelettel

CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:
Tuma Venczel, Kristián József, Schubársky János, Wranitsch György.

3350. sz.
1889.

Árverési hirdetmény.

A tek. városi tanácsa fentti sz. a. kelt határozata alapján ezennel közhírré teszem, miként az „Átkozott oldal“ nevű erdőrezsben levő városi **homokkőbánya**

f. évi november hó 1-től kezdve három évre 55 frt évi bér kiküldés mellett hivatalos helyiségben (Városház II. em. 33. ajtó) f. évi július hó 8-dik napján délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános szóbeli árverés és zárt ajánlati tárgyalás utján fog bérbe adatni.

Fölhivatnak az árverezni szándékozók, miként a kiküldési ár 10 százalékának megfelelő bánatpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat legkésőbb július 7. napján déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, avagy ily bánatpénzzel ellátva a szóbeli árverésen jelenjenek meg.

A részletes föltételek nálam a d. e. hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Pécsen, 1886. június 28-án.

Jilly Alajos,
városi tanácsos.

A cs. kir. szabadalmazott

harlandi czérna-gyár

ajánlja a **bécsi** és a **párisi** kiállításon legmagasabb díjat nyert

harlandi orsó-czérnáját

varrógépekhez.

Ezen czérnák minden mas fölött a fonál lágy-sága és ruganyosága által tűnnek ki.

Pécsen egyedüli főraktár:

Raab Gábornál
(Király-utca).

A gyár védjegye.

A gyár védjegye.

Árverési hirdetmény.

Pécs szab. kir. város tek. tanácsának fentti sz. a. kelt határozata folytán ezennel közhírré teszem, miként a város tulajdonát képező erdőnek **gesztenye-termése**

f. évi október 1-től kezdve hat évre — évenkénti 171 frt bérösszeg kiküldés mellett — hivatalos helyiségben (városház II. em. 33. ajtó) f. évi július hó 17-ik napján délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános szóbeli árverés és zárt ajánlati tárgyalás utján fog bérbe adatni.

Felhivatnak az árverezni szándékozók, miként a kiküldési ár 10 százalékának megfelelő bánatpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat legkésőbb f. évi július hó 16-ik napján délutáni 5 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, avagy ily bánatpénzzel ellátva a szóbeli árverésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek nálam a délelőtti hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Pécsen, 1889. június hó 28-án.

Jilly Alajos,
városi tanácsos.

2421 Pécsi járás főszolgabírájától.
kg. sz. 1889.

Pályázati hirdetmény.

Szalánta, Németi, Pogány, Szökéd, Udvard és Áta községekből álló, 836 frt évi rendes tisztí fizetés, úgy lakbér illetmény, valamint eddig élvezett egyéb javadalommal egybekötött szalántai körjegyzőségben

a jegyzői állás,

az eddig volt körjegyző elhalálása folytán megüresedvén: — ennek betöltésére az 1886. évi XXII. t. cz. 82. §-a értelmében pályázat nyitattik, azon hozzáadással, hogy annak, Szalántán a kör székhelyén a körjegyző hivatalos helyiségében betöltésére határnapul 1889. évi július hó 9-ik napjának reggeli 9 órája tüzetik ki.

Miről pályázni kívánók azzal értesítettek, hogy az 1886. évi XXII. t. cz. 74-ik §-a illetve az 1883. év I. t. cz. 6-ik §§-ában előirt szabályszerűi kérvényeiket 1889. évi július hó 8. napjának reggeli 9 órájáig hozzám okvetlenül adják be, mert később beadott folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Pécsen, 1889. június hó 29-én.

Forray Iván, s. k.
főszolgabíró.

Figyelmeztetésül.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS SAVANYUVIZ

mindazon tisztelt fogyasztóknak, kik ezen ásványvizet akár borral, gyógyezé-
lokra, vagy tisztán mint asztali vizet előszeretettel használják,

visszaélések kikerülése végett

magukat **beszerzéseik alkalmával** azon névvel „mohai“, **tételezni ne engedjék**, minden alkalommal arra **ügyelni** méltóztatassanak, hogy a címken „mohai Ágnes-forrás“ legyen s azt rövidítve

ÁGNES forrás néven nevezve kiszolgáltattani **követeljük.**

A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szives jóindulatába ajánlván, maradtunk teljes tisztelettel

az **ÁGNES-forrás** kutkezelősége Mohán.

Magyar gőzcseplőkészletek.

Előállítja, pontosan és olcsón szállítja az

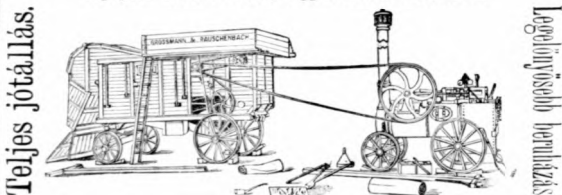
Első magyar gazdasági gépgyár
részvénytársulat előlött

GROSSMANN és RAUSCHENBACH

Gyar: Külső váci-út 7. BUDAPEST az osztr.-magy. államvasp.
Lóvonatú vasút állomás. indóházának megérk. kapu-
jától 10 percznyi távolságra.

Különlegesség:

szab. szeges rendszerű gőzcseplőgépek
legújabb szerkezetben, legpontosabb kivitelben

3/2, 4 és (új) 6 lóerejű mozgonyokhoz és mozgonyokkal
Szénfűtésnél kell **200—250** 300—350 ko. szén (fa aránylag) 14 óra a.
Szalma fűtésnél kell **5—7** 5—7 kéve szalma 100 kicsépl. kévével
Cseplési képesség **5—7000** 7—10000 középnapúságu kéve 14 óra alatt
a magoknak legelőkeletosebb kicséplése, kitünő tisztítása és osztályozása mellett.

Verőléczes gőzcseplőgépek vaskerettel
6, 8 s 10 lóerejű fa-, szén- és szalma fűtésű mozgonyokhoz s mozgonyokkal

Első magyar gazdasági gépgyár
részvénytársulat előlött

GROSSMANN és RAUSCHENBACH

Kizárólag hazai gyártmányok.

Képviselőnk Pécsen Matros János ur.

Tisztelt közönség!

Baross Gábor példájára
Gusztust kaptunk a zónára,
Istók ucsese! hogy nem bóna:
Minden fertály egy-egy zóna! . . .
Az utazás az országba
Mibe kerül? Potom árba!
Egy-egy zóna forint ötven,
Megadhatja ki-ki könnyen,
S ha bejön a másfél bankó:
Utazik a **Veréb Jankó!**

Baross Gábor a miniszter
Vasutakat államosít,
Veréb Jankó a viceziszter
Prenumeránst állandósít!

Vasuti menetjegy-iroda, a hol a „**VERÉB JANKÓ**“ zóna-kártyája megváltható:

Pécs, János-utoza 8. szám.
Minden vasárnap reggel gyors vonattal utazik a Jankó.

Tessék hát csak jegyet venni!
Nyitva van a kassza, lehet —
S ha meg van a zóna-kártya:
Fütytérés nélkül is — „**mehet!**“

Második eszengetés!
Julius, Augusztus, Szeptember felé — **tessék beszállani!**

Megvált
gyomorhajók
ellen.

A
tartományi

A legjobb
trisszó ital

„Tempel“-forrás.

A rohitschi savanyuviz a legnépszerűbb és legkeresettebb ásványviz és elismert
gyógyszer föltulhatatlan hatásával fogva emésztési bajoknak, étvágytalanságnak,
gyomor- és bélkatharusoknak, buglyolyag és húgyesodás kátharusnak, máj-, lép- és epe-
hólyag-bántalmaknak, vérébajoknak, túlságos elhízásodás- és sápkórnak. A legkell-mesebb
üdítő ital és a **váltóláz** ellen a legjobb orvosság.

FŐRAKTÁR:
Hoffmann Jánosnál.
Budapestben, (Akadémia-útcza.)
Kapható minden fűszerkereskedésben.

„MARGIT“

gyógyforrás,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de
gazdag, félig kötött szén-savtartalma kiváló hatásának bizonyult különösen **tüdőbántalmaknál**
a hol a szabadszén-sav csekélyebb jelenléte megőrzi a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól,
ellenben a félig kötött szén-sav gazdagsága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való
gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló
előnyét is, hogy a hol szabadszén-savtartalomában erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleichen-
bergi, tüdőbajokban, különösen tüdővérzéseknél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás
itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézetekben, különösen a leglátogatottabb **Görber-
dorfbán**, a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapestben: **Dr. Korányi,
Dr. Gebhardt, Dr. Navratil, Dr. Feér, Dr. Kóty, Dr. Barbás;** Bécsben: **Dr. Bau-
berger, Dr. Duchek** stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgy-
szervek** általános hurutos bántalmainál.

Borral használva a legegészségesebb ital!

Édeskuty L.

Kizárólagos
főraktár

m. k. udvari ásványviz
szállítómal Budapestben

Ugyszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és
vendéglőkben,

799. szám.
1889.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróság mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a
pécsi takarékpénztár végrehajtónak Rem
József és neje végrehajtást szenvedő elleni
400 frt tőkekövetelés és járuléka iránti
végrehajtási ügyében a dárdai kir. járás-
bíróság területén levő Lőcs községben
fekvő a löcsi 272. sz. tjkvben felvett 1.
%, telek és tartozékára az árverést 1144
frtban ezennel megállapított kiküldési ár-
ban elrendelte, és hogy a fentebb megje-
lölt ingatlan az 1889. évi szeptember
hó 4. napján délelőtt 10 órakor **Lőcsre**
a község jegyzői irodában megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kiki-
üldési áron alól is eladatulni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az
ingatlan becsarának 10%-át, vagyis 114
frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX.
t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számí-
tott és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kert
igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapírban a ki-
küldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-
séről kiállított szabályszerű elismervényt
átszolgáltatni.

Kelt Dárdán a kir. járásbíróság mint
telekkönyvi hatóságnál 1889. évi márcz. hó
1-8-ó napján.

Fekete Gyula,
kir. albiró.

7994. sz.
T. 1889.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bara-
nyamegye árvászekének 6970/1889. sz. a.
kelt határozata folytán a pécsvárdi kir.
járásbíróság területén levő P. Marok köz-
séghatárában fekvő a p. maroki 299. sz.
tjkvben felvett 1922. hszsz. szőlőre és
pinezére 98 frt kiküldési árban, a p. ma-
roki 409. sz. tjkvben felvett 261. hszsz.
fokvőségre 15 frt kiküldési árban és a
356. hszsz. fokvőségre 152 frt kiküldési
árban, a p. maroki 122. sz. tjkvben fel-
vett 200. hszsz. fokvőségre 28 frt kiküldé-
si árban és a p. maroki 23. sz. tjkvben
felvett 31. hszsz. 21. sor sz. házra, udvar-
tér és kertre 345 frt kiküldési árban az
árverés elrendeltetik és hogy a fentebb
megjelölt ingatlan az 1889. évi szeptem-
ber hó 7-ik napján d. e. 10 órakor
P. Marok községében megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kiki-
üldési áron alól is eladatulni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az
ingatlanok becsarának 10%-át vagyis 9 frt
80 krt, 1 forint 50 krajczár, 15 forint 20
krajczár, 2 frt 80 krajczár és 34 forint
50 krt készpénzben, vagy az 1881. évi
LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal szá-
mitott és az 1881. évi november hó 1-én
3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri ren-
delet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni;
avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értel-
mében a bánatpénznek a bíróságnál elő-
leges elhelyezéséről kiállított szabályszerű
elismervényt átsholgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-
könyvi hatóság.

Kelt Pécsen, 1889. évi jun. hó 5-ik
napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvén. szék. bíró.

Hirdetések

előnyös áron vétetnek föl
a kiadóhivatalban.